

ישראל שטינבאום ז"ל 12.09.1927 – 01.08.1997

ישראל נולד ב 12/09/1927 בסטשוף (פולין), בנם של פרלה ושמואל שטינבאום, אח אמצעי ללאה טלנברג וולף שטינבאום.

ישראל עבר את שנות ילדותו הראשונות בסטשוף, יחד עם אמו ואחותו לאה, אביו שחש וצפה מראש את רוחות המלחמה, היגר לבדו לברזיל בשנת 1929. במשך ארבע שנים עבד שמואל שטינבאום בברזיל על מנת לקלוט את משפחתו מפולין טרם מלחמת העולם השנייה. בשנת 1933 התאחדה המשפחה בברזיל.

ישראל רכש את השכלתו הראשונה בבית ספר "תלמוד תורה" בית ספר דתי אשר הקנה לו גם את יסודות לימוד השפה העברית. השכלתו התיכונית הייתה בבית ספר חילוני שם השלים את לימודיו במקצועות הריאליים.

בסיום לימודיו הצטרף ישראל לתנועה הציונית "דרור הבונים" היה בין ראשוניה ומפעיליה הנמרצים ובעיקר עסק בתחום ניהול הכספים. בשנת 1948 הוא נבחר להיות המזכיר הראשון של התנועה הציונית בברזיל.

בשנת 1952 חברי הגרעין הראשון מברזיל שישראל היה אחד מהם, הצטרפו לקיבוץ ברור חיל כהשלמה לחברי הגרעינים המייסדים שעלו לקרקע לפני מלחמת השחרור.

ישראל ואני נישאנו בשנת 1954 ויצרנו את ראשית קיבוץ הגליות. הייתה חתונה צנועה החופה נערכה ברבנות ברחובות ובערב היה כיבוד והרקדה על הדשא בקיבוץ. שני ילדים נולדו לנו, יהודה – הודי 1958 וליאורה 1962.

כל סטייה קטנה בעקרונות של חיי ישראל היה אדם ישר, צנוע, בעל עקרונות של צדק ויושר הוא נלחם על עקרונותיו כל עוד נפשו בו. השותפות בקיבוץ הפריעה לו נפשית ופיסית. לישראל היה עולם פנימי משלו של רוח ונוקשות, של שתיקות וכנות, של אהבה וחשדנות, של קפדנות יתר והסחת הדעת, וכל אלה אפיינו אותו כאדם רגיש ואמין.

עיסוקו המרכזי היה לאורך השנים בתחום החשבונאות. היה גזבר הקיבוץ, גזבר בית האריזה להדרים במועצה, ובשנים האחרונות עסק בניהול חשבונות בתנועה הקיבוצית, בהנהלת החשבונות בקיבוץ, ובמפעל יבוש הירקות בדקו.

היה אלוף בחישובים מתמטיים בראש עוד לפני שהמציאו את מכונות החישוב האלקטרוניות. אילו היה עדיין בחיים היה בוודאי נהנה. אהב לפתור תשבצי היגיון ובעיקר משחקי היגיון בספרות לפתור את כל תשבצי הסודוקו למיניהם.

ישראל נפטר ב 01.08.1997

מצורף מכתב שכתבתי אליו למעונו בגן עדן בשנה העשירית למותו.
ויקי שטינבאום
01.08.07

ישראל יקר

וכמו בכל שנה בתחילת חודש אוגוסט. כמו בכל שנה גם השנה אנחנו כאן מסביב לקבר שלך אך מרחק מה מבית הקברות משתרעים שדות הקיבוץ שבכל עונה ועונה. הכול יבש וחם מסביב

בימים אלה של חודש אוגוסט המשטח המישורי בולט, מחליפים את צבעם ואת יופיים בצבעי החום הצהוב והירוק מתחת שמי התכלת הבהירים ונקיים מעננים.

עשר שנים חלפו והחיים מאלצים אותנו להמשיך הלאה על אף הכאב. לצידו של אותו כאב יש נחת מאד גדולה שאתה גם שותף לה, הורשת לי ילדים מקסימים שהגיעו בכוחות עצמם ליכולות מדהימים וכיום היית מתגאה בהם כמו שאני מתגאה . יתר על כן היית שותף בגידול הנכדים הנהדרים שלנו, יחד ראינו אותם צועדים את צעדיהם הראשונים לא זכית לראות אותם בגדילתם .ויחד שמענו אותם מבטאים את משפטיהם הראשונים וגם לא זכית לראות אותם בבגרותם היית רווה נחת מכל אחד מהם.

על המצבה כתוב וחרוט משפט שאפיין בדיוק את תכונותיך
הולך תמים ופועל צדק"
ודובר אמת בלבבו"

דברת רק אמת בלבבך, אמת שרק אתה האמנת בה ,
מאחר ולא מצאת צדק הולם בעולם הזה הלכת לחפש אותו בעולם הבא.

במשך עשר שנים מלווה אותי תחושת הנטישה ללא פרידה ממך, מוות שעדיין לא הסתיים עבורי ,
תקופת האבל עדיין נמשכת ואתה חוזר לעתים קרובות בחלומותיי במצבים של התומך העוזר
והפותר לי בעיות בחיים
היום עשר שנים מתאריך פטירתך אני רוצה ליצור פרידה דמיונית ממך
וכך ארצה לזכור את הפרידה למשך שארית חיי.

אנחנו שנינו יושבים על ספסל נדנדה מול שדות ירוקים, רוח נושבת לה בלאט ,
מביטים בשקיעה היפה של חודש אוגוסט, אוחזים ידיים ומתנדנדים
מעלה ומטה עד לנשימתך האחרונה
ואני מרפה את ידי ממך ונפרדת בחיבוק חזק לנצח
ואתפלל שתהיה נשמתך עדן בעולם שכולו טוב.

ויקי -אזכור אותך תמיד